

Kemal Mujičić Artnam:

O NATJEČAJU

Na natječaj Po(e)zitiva pristiglo je šezdeset i pet pjesama. Bilo je među njima pjesama pisanih u slobodnom stilu, nekoliko soneta, desetak pjesama u vezanom stilu. Tematski, većina pristiglih pjesama govori o ljubavi (točnije, o čežnji za ljubavlju), nekoliko njih su okrenuti općim, takozvanim velikim temama koje propitkuju smisao postojanja, neke od njih nedvosmisleno govore o strahu pred novim i nepoznatim koje dolazi, a najveći broj sudionika imao je potrebu govoriti o svjetlu i svjetlosti, što je donekle i razumljivo, obzirom na negativnosti u društvu s kojima se mladi svakodnevno susreću. Moram priznati da sam očekivao veći broj pjesama koje bi se naslanjale na poznate pjesme poznatih pjesnika koji su mnogim generacijama uvijek bile uzor i nadahnuće.

Način na koji su mi pjesme poslone ima smisla, mogla se vidjeti šarolikost grafičkih rješenja svake pojedinačne pjesme, što je svakako za pohvaliti. Mnogi suvremeni pjesnici itekako vode računa o grafičkom izgledu svojih pjesama, jer im taj način priskrbljuje još jednu dimenziju više.

Sam naslov natječaja Po(e)zitiva pomogao mi je da usmjerim pažnju na radove koje upravo podržavaju ideju natječaja. Moj izbor je sljedeći:

1. BIJELA BOL
2. KUT PROMIŠLJANJA
3. ZAGONETKA SVJETLA
4. SUNCE, ULICE I TVOJE LICE
5. DOPUSTI

Zagonetka svjetla

Ljubav je zagonetka svjetla,
nikada ne znaš što u njoj možeš naći.
Vječno sam u njezinoj blizini.
Ona je meni topao dom,
ona je meni punina srca
i
ona je meni svijetla zagonetka.

Autor: Gabrijel Krušelj, 2.d

Mentor: Sofija Keča

Škola za umjetnost, dizajn, grafiku i odjeću, Zabok

Sunce, ulice i tvoje lice

I onda kada sunce obasja tvoje lice

Kao znak bijelih linija avangarde

U lijepoj pobuni na raskrižju

Gdje bršljan svoje grane širi

Ta mala zvijezda nade

U ulici poljskih staza gdje mi, ja i oni

Trčimo našim putevima mladosti

Samo je sreća jedino što nam preostaje.

Autor : Petar Jadek, 4. razred

Mentor: Željka Orban

Srednja škola Marka Marulića, Slatina

BIJELA BOL

Moja bol je bijela.

Koliko god čudno zvučalo, ali jest.

Svijetla, čista, kristalna.

Moja bol je lijepa, lijepa k'o ljubav, a ljubav je naposljetku bol.

I bol je ljubav.

Sve druge boli su crne.

Tamne, mračne, mutne.

Zapravo, i ja pričam gluposti..

Ma kakva bjelina?

Plav,172 i zavodnički pogled dok pregriza usnu.

Još nikad nisam vidjela osobu kojoj siva trenirka stoji bolje.

Da, boli, prepoznao si se?

Autor: Lorena Jurec, 2.g1

Mentor: Martina Sviben

Srednja škola Zlatar

Kut promišljanja

Sjedim u kutu.

Spremaš nam ručak.

Igram se s našom princezom.

Miris kojekakvih začina prekriva sobu.

Ne znam kako da ti kažem.

Postavljaš tanjure.

Tužno se primičem stolu.

Pogledaš me.

Odmaknem pogled i zadubim se u prozor.

Ne razumiješ.

Znala sam da tu prestajemo postojati.

Autor: Ana Markulin, 2.g1

Mentor: Martina Sviben

Srednja škola Zlatar

DOPUSTI

Zvučna kulisa noći. Priroda upozorava.

Nemoj se uljuljkati u osjećaj sigurnosti

koji oblikuje svjetlo punog mjeseca.

Želim ti reći da sam usamljena

I da je ovaj prohladan mrak

bolje nego ti

naslutio u meni

snagu ugušene ljubavi.

Ispod površine ona se valja

kao podzemna bujica skrivena

čvrstim kamenom.

Urliče

kao slijepi zmaj

zatočen miljama pod zemljom

duboko ispod čarobne ulice

jer zna da je stvoren da bi raširio krila.

Šuti, molim te. Ili govori.

Ali s osjećajem. Šuti.

Ili govori mi s osjećajem.

Dopusti

da ti pomognem razbiti

mutne staklene stranice

koje godinama slažeš oko sebe

u kojima je jeka tvojih misli

i tvojih boli

postala neizdrživa.

Tebi. Samo tebi.

A mene zavodi.

Daj mi da te osjetim.

Preklinjem te,

dopusti mi čuti je.

Među tvojim staklenim stranicama

moje će podzemne rijeke

izaći na površinu

i moj će zmaj

koji i tako ne vidi svjetlo

kriknuti glasnije no ikad

kad napokon raširi krila.

Autor: Magdalena Vračarić, 4.e

Mentor: Ivan Pavlović

II. gimnazija, Zagreb